

1

És lent, molt lent,
abastar a entendre el despoder de cadascú
d'accedir a l'estança d'or,
al cancell al qual volem arribar inútilment,
a la llum que ens travessa,
a l'espasa i al temps,
al cim vetllat per coníferes sapients
des d'on veuríem la magnitud immensa
d'aquest nostre no saber res.

2

Aquests aurons autumnals,
que no es consumeixen a la forn de dins,
que cremen i cremen,
mostren rostres amics
que brinden per tots plegats
—vius i morts en cercles imperibles,
copes enlairades,
el llampec del cristall—.

3

Sempre més enllà,
sempre amb el sentit absent
—tant si som en paisatges volcànics coneguts,
com si ens estatja densa la mà arbòria de la ciutat—
a la recerca amable d'un nus
—espurna, goig, llar i fita amorosa—
que ens esborri
l'engany de la identitat sola que no toca mai res
i que ens faci
—fi nostra,
els pronoms personals esvaïts en l'abisme—
éssers inexistents,
perdurables
en la glòria dels qui esdevenen causa primera.

4

Avui m'he trobat un meu cosí
—el verd dels pins a l'aigua blava—
i he percebut,
soprès sobtadament,
la semblança física
—la mental se m'escapa o se'm mostra
a través d'instints incomprensibles—
entre aquest meu cosí i l'avi que compartim
(sovint se m'emporten fora del temps nostre
dues esgrogueïdes fotografies seves
que hi ha penjades al passadís de casa),
malgrat que ni el meu cosí ni jo no vam aconseguir-lo
(*Un día vino a la casa con un carretón que tenía y me dijo:
“Nenica, estoy muy mal y nadie se lo cree.”
Me acordaré siempre. Y al poco murió.
Un tifus, que ahora no es nada.
Quería que llamáramos al médico,
pero estaba escondido.*)
—oh, la guerra i les malalties de la guerra!;
oh, és que realment (ho sé, ho sé del cert)
hi he vist el meu avi!—.

5

La presència constant
d'una multitud de persones
que es manifesta contínuament
—compareixença d'absents
en els carrers i les places i els camins,
en el laberint invisible i real
de la meva ment desbridada—
m'és fortitud, companyia, certesa
i —oh, vertigen del bosc de dins!—
alegria.

6

A cada gest de branca,
una opció de ser bons,
de sentir-nos encabits
en una festa de vius i morts,
en un sí que gira entorn d'un centre foll en aparença
on una veu canta
l'amor dels homes i les dones.

Un jurat constituït per Neus Aguado, Jaume Aulet, Antoni Clapés, Àngels Marzo i Llorenç Soldevila va concedir a aquest llibre el XIX Premi Ciutat de Terrassa Agustí Bartra de Poesia Catalana 2022, convocat per l'Ajuntament de Terrassa amb la col·laboració de l'entitat local Amics de les Arts i Joventuts Musicals.

Amb la col·laboració de:

© dels textos: Jaume Busquet Paredes, 2023

© d'aquesta edició: Pagès Editors, S L, 2023

Sant Salvador, 8 – 25005 Lleida

www.pageseditors.cat

editorial@pageseditors.cat

Primera edició: juny de 2023

ISBN: 978-84-1303-466-9

DL: L 169-2023

Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL

www.bobala.cat

◀ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.